

ger havde vilst, at det kun under denne Forudsætning havde vundet Majoritet, navnlig, fordi man saae en Betænkelse i Charakteren af dette Forslag i et Punct, som netop for mig, og jeg tør vel ogsaa sige for flere af Forslagsstillerne, var af den meest afgjørende Betydning i Faveur deraf, idet Forslaget — som jeg tillod mig at udtale, og hvorved jeg kunde glæde mig over en stor Samstemning med den høitærede Premierminister, — netop frembød en meget stærk Impuls, et meget stærkt Tryk, eller hvad man nu vil kalde det, baade for Rigsdagen og for Regjeringen til engang og til en vis given Tid at komme til ende med Sagens Ordning; og med Hensyn til min Opfattelse af det Paatrængende af en snarlig, endelig Afgjørelse, da har jeg allerede tidligere havt Leilighed til at udtale mig derhen, at jeg i saa Henseende er i fuldkommen Overensstemmelse med Udvalgets Ordfører. Der var altsaa ingen Udsetelse til, at dette Forslag kunde gaae igjennem, og det blev derfor ikke atter fremsat.

Jeg skylder ogsaa at gjøre et Par korte Bemærkninger med Hensyn til det af os stillede subsidiaire Forslag, især da jeg ved Slutningen af Forhandlingerne under 2den Behandling netop bemærkede, at det sandsynligviis vilde komme under Omtale under 3die Behandling. Jeg havde troet, at det vilde komme under Forhandling, at der vilde være Mulighed for at kunne fremsætte det under denne 3die Behandling, saaledes som det var fremsat af os under 2den Behandling, dengang, da vi havde et Haab om, at der kunde være Udsetelse til, at Ministeriet vilde gaae ind paa Overgangsbestemmelserne, affattede saaledes, som skeet var ved dette 3die Mindretals Votum. Det maa nemlig vel erindres, at dette 3die Mindretals Votum ingenlunde deri alene, men i flere andre Henseender var en heel Deel forskjelligt fra Majoritetens og tildeels ogsaa fra Regjeringens; thi, selv om Enighed var bleven tilveiebragt med Hensyn til § 5, saa stod der endnu tilbage, idetmindste tilspøieladende, meget væsentlige Uoverensstemmelser. Meningen var derfor af det stillede subsidiaire Forslag, at kunne virke til at komme ud over disse Uoverensstemmelser. Man vil i den

Henseende erindre, at Regjeringens Udcast støttede sig paa en ny vedtagen Grundlov, Majoritetens paa nogle Tillæg til Grundloven af 5te Juni 1849, og at, i Realiteten, Regjeringens Udcast indeholdt et betydeligt større Antal Forandringer i Grundloven end Majoritetens. Der var altsaa Grund til at frygte for, at der her vilde fremtræde en Uoverensstemmelse, som vilde forhindre en Overenskomst, om der end virkelig var tilveiebragt en Forening med Hensyn til Overgangsbestemmelserne. Ligesom jeg derfor ikke kan nægte, at den bestemte Erklæring fra Regjeringens Side, at den ikke kunde gaae ind paa Overgangsparagraphen, kom mig overraskende, saaledes vil jeg ogsaa aabent sige, at den Erklæring, som fremkom om, at Regjeringen vilde gaae ind paa Majoritetens Forslag, baade med Hensyn til Form og Realitet, af den særlige Grundlov, indeholdt for mig en Overraskelse, uagtet rigtignok af en mere behagelig Art; men, da der saaledes var tilveiebragt en Enighed med Ministeriet i Henseende til det, hvorom der syntes at være en afgjort Uenighed, men der var kommet en Uenighed tilstede med Hensyn til det, hvorom man havde det Haab, at der skulde kunne tilveiebringes Enighed, saa var der ikke nogen Opfordring for os, som havde stillet dette Forslag, til paany at stille enten det principale eller det subsidiaire. Hvad der blev tilbage af det subsidiaire Forslag, er nemlig i Virkeligheden tilstede i det Forslag, som er stillet af vor Ordfører, naturligviis i Forbindelse med det Underændringsforslag, der er stillet dertil af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad); thi det gaaer ud paa, at der ved Lov, med det Tillæg, at Fællesforfatningen forinden maa være kjendt af Rigsdagen, kan tages Beslutning om den endelige Afgjørelse af Sagen. Det var netop det, der laa i vort subsidiaire Forslag, og det er altsaa her tilstede. Jeg har saaledes, troer jeg, tilstrækkeligt, maaskee mere end tilstrækkeligt, talt om disse Forslag, som, dog Ingen kan tage mig ilde op, at jeg har en vis Kjærlighed for, og jeg haaber, man vil finde det naturligt, at jeg kunde ønske at forklare deres seneste Skæbne og sidste Afgang.

Jeg vil derefter vende mig til de Forslag,